EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 2.4.2020
COM(2020) 142 final

2020/0059 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse määrust (EL) nr 1379/2013 ja määrust (EL) nr 508/2014 seoses erimeetmetega, et leevendada COVID-19 puhangu mõju kalandus- ja vesiviljelussektorile

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

COVID-19 puhang on liikmesriike tabanud ootamatult ja rängalt, millel võib olla suur mõju ühiskonnale ja majandusele, kuna majandustegevus aeglustub järsult. See on tekitanud erandliku olukorra kogu ELis, mille tõttu on vaja mobiliseerida kõik liidu ja liikmesriikide tasandil kättesaadavad vahendid COVID-19 puhanguga seotud enneolematute probleemide lahendamiseks.

13. märtsil 2020 tegi komisjon ettepaneku luua „Koroonaviirusega võitlemise investeerimisalgatus“, et soodustada investeeringuid Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide rahareservide kasutuselevõtmise kaudu, et kriisiga viivitamata võidelda. 19. märtsil 2020 võttis komisjon vastu uue riigiabiraamistiku.

Liikmesriikide sekkumise ulatus kalanduse valdkonnas on siiski piiratud Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi (EMKF) õigussätetega, mis ei paku praegu toetust meetmete jaoks, mida on kõige kiiremini vaja, et saada üle COVID-19 puhangu mõjudest. Need piirangud kitsendavad liikmesriikide võimet kasutada EMKFi, et kriisiga võidelda.

Märkimisväärsest nõudluse kahanemisest tingitud turuhäire tõttu kannatab eriti rängalt kalandus- ja vesiviljelussektor. Müügikohtade, turgude, turustusvõimaluste ja -kanalite sulgemise tulemusel on hinnad ja mahud oluliselt vähenenud. Nõudluse vähenemine ja hindade langus ning tarneahela haavatavus ja keerukus (kiiresti riknevad tooted, suur vajaduse tööjõu järele) on muutnud kalalaevastike tegevuse ja mereandide tootmise kahjumlikuks. Seetõttu on kalurid sunnitud jääma sadamasse ja vesiviljelustootjad peavad nädalate jooksul tooted kõrvaldama või hävitama või seisma silmitsi erakordsete varude haldamiskuludega, sh vajadusega ruumi ja sööda järele ülekasvanud kalade jaoks, keda ei saa tappa nõudluse vähenemise tõttu. Kiire langus mõjutab eelkõige väikesemahulise rannapüügiga tegelejaid ja kalatootjaid.

Kuna praeguse kriisi lõppu ei ole võimalik prognoosida, võib see kiiresti kaasa tuua tegevuse ja ettevõtluse lõpetamise sektoris, mis on väga tundlik tsüklilistele muutustele. Seega võivad sellel kriisil olla drastilised sotsiaal-majanduslikud tagajärjed teatavates kogukondades, kus kalapüügil ja vesiviljelusel on oluline roll. Väikesemahulise rannapüügiga tegeleb ligi 75 % kõikidest aktiivsetest laevadest ja see moodustab üle 55 % otsesest tööhõivest ning on paljudes rannikupiirkondades peamine majandustegevus. Kalakasvatussektor aitab hoida rannikukogukondi ja maapiirkondi. Kalandus- ja vesiviljelusettevõtjatel, kes on enamasti mikroettevõtjad, ei ole sageli rahareserve, millega katta jooksvaid kulusid. Kui nad oma tegevuse lõpetavad, katkevad turustusahelad.

Erinevalt paljudest teistest majandussektoritest kuulub kalandus liidu ainupädevusse ja seda reguleeritakse liidu tasandil ühise poliitika kaudu, mis järelikult välistab suurel määral riiklikud eeskirjad, sealhulgas need, mis käsitlevad rahalist toetust. Riikliku toetuse tingimusi reguleerib EMKF.

Seepärast võtab komisjon vastu seadusandliku ettepaneku muuta määrust (EL) nr 508/2014 (EMKFi määrus) ja määrust (EL) nr 1379/2013 (ühise turukorralduse määrus), et kehtestada EMKFis konkreetsed meetmed, leevendamaks COVID-19 puhangu mõju kalandus- ja vesiviljelussektorile.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõige 2 ja artikkel 175.

- **Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)**

Ettepaneku sätteid rakendatakse jagatud eelarve täitmise raames vastavalt finantsmäärusele.

- **Proportsionaalsus**

Kavandatud meetmed vastavad proportsionaalsuse põhimõttele, kuna need on asjakohased, vajalikud ning muud vähem piiravad meetmed ei ole soovitud poliitiliste eesmärkide saavutamiseks kättesaadavad.

- **Vahendi valik**

Kavandatud vahend: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus.

3. ETTEPANEKU SISU

Kavandatud erimeetmed, millega leevendatakse COVID-19 puhangu mõju kalandus- ja vesiviljelussektorile, hõlmavad järgmist:

– toetus kaluritele COVID-19 puhangust tingitud püügitegevuse ajutise peatamise eest;

– toetus vesiviljelusettevõtjatele COVID-19 puhangust tingitud tootmise ajutise peatamise või vähendamise eest;

– toetus tootjaorganisatsioonidele ja tootjaorganisatsioonide ühendustele kalandus- ja vesiviljelustoodete ladustamise eest vastavalt ühisele põllumajanduse turukorraldusele.

Tehakse ettepanek, et need meetmed oleksid rahastamiskõlblikud tagasiulatuvalt alates 1. veebruarist 2020 ja kättesaadavad kuni 31. detsembrini 2020.

EMKFi määruse täiendavate muudatuste eesmärk on tagada rahaliste vahendite paindlik ümberjaotamine rakenduskavade piires:

– kustutada artiklis 13 osutatud sihtotstarbelised summad, välja arvatud need, mis on mõeldud kalandusalase kontrolli, teadusandmete kogumise ja lisakulude hüvitamiseks äärepoolseimates piirkondades;

– muuta lihtsustatud menetlust rakenduskavade muutmiseks, et kehtestada erimeetmed ja jaotada ümber nende jaoks vajalikud rahalised vahendid.

EMKFi erimeetmeid täiendatakse ühise turukorralduse määruse muutmisega, et:

– võimaldada kasutada ladustamismehhanismi, kui liikmesriigid ei ole kehtestanud ega avaldanud käivitushindasid;

– võimaldada vesiviljeluse tootjaorganisatsioonidel saada kasu ladustamismehhanismist.

4. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

Komisjon konsulteeris sidusrühmadega, paludes kalandus- ja vesiviljelussektori tootjaorganisatsioonide ja nõuandekomisjonide arvamust ning saades tööstusühendustelt, üksikettevõtjatelt ja liikmesriikidelt tagasisidet turumuutuste ja võimalike leevendusmeetmete

kohta. Sidusrühmade hinnang kriisiolukorrale ja selle mõjudega võitlemisele on peaaegu täielikult sidus ja üksmeelne. Komisjon võttis seda tagasisidet käesoleva ettepaneku koostamisel arvesse.

5. MÕJU EELARVELE

Kavandatud muudatus ei too kaasa muutusi määruse (EL) nr 1311/2013 I lisas sätestatud mitmeaastase finantsraamistiku kulukohustuste ja maksete iga-aastastes ülemmäärades. EMKFi kulukohustuste assigneeringute jaotus aastate kaupa jääb muutumatuks.

Kuna kalandus- ja vesiviljelustegevus on peatatud või märkimisväärselt vähenenud, on praegu vähe võimalusi, et rakendada kehtivaid EMKFi meetmeid ja rakenduskavasid tavapäraselt. Kui kriisi vastu ei võidelda tõhusalt, on peaaegu võimatu rakendada EMKFi täielikult praeguse programmitöö perioodi lõpuks. Seepärast peaks liikmesriikidel olema võimalus jaotada olemasolevad rahalised vahendid nende rakenduskavade piires lühikese etteteatamisega ümber. See võimalus piirdub eelarveeraldistega, mille liikmesriigid on juba saanud ja mida nad ei tohi ületada.

2020. aasta eelarves EMKFi jaoks ettenähtud kättesaadavaid maksete assigneeringuid võib liidu prioriteetide vahel rakenduskava piires ümber jaotada. Uued meetmed asendavad tegelikult suures ulatuses algselt kavandatud algatusi, mis nüüd majandustegevuse üldise languse tõttu peatatakse. Sellest tulenevalt on kavandatud meetmete eesmärk tagada 2020. aasta eelarve tõhus täitmine ja aastateks 2014–2020 EMKFi jaoks ettenähtud eraldis.

Komisjon jälgib tähelepanelikult kavandatud muudatuste mõju maksete assigneeringutele 2020. aastal, võttes arvesse nii eelarve täitmist kui ka liikmesriikide muudetud prognoose.

2020/0059 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse määrust (EL) nr 1379/2013 ja määrust (EL) nr 508/2014 seoses erimeetmetega, et leevendada COVID-19 puhangu mõju kalandus- ja vesiviljelussektorile

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2 ja artiklit 175,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust,[1]

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

(1) COVID-19 puhangust tulenevast märkimisväärsest nõudluse kahanemisest tingitud turuhäire tõttu kannatab eriti rängalt kalandus- ja vesiviljelussektor. Müügikohtade, turgude, turustusvõimaluste ja -kanalite sulgemise tulemusel on hinnad ja mahud oluliselt vähenenud. Nõudluse vähenemine ja hindade langus ning tarneahela haavatavus ja keerukus on muutnud kalalaevastike tegevuse ja mereandide tootmise kahjumlikuks. Seetõttu on kalurid sunnitud jääma sadamasse ja kalakasvatajad peavad nädalate jooksul tooted kõrvaldama või hävitama.

(2) Määrusega (EÜ) nr 508/2014[2] loodud Euroopa Merendus- ja Kalandusfondil (EMKF) peaks olema võimalik toetada erimeetmeid kuni 31. detsembrini 2020, et leevendada COVID-19 puhangu mõju kalandus- ja vesiviljelussektorile. Need meetmed peaksid hõlmama toetust püügitegevuse, sealhulgas sisevetekalanduse ajutise peatamise eest, ja vesiviljelustootmise ajutise peatamise või vähendamise eest, kui need on tingitud COVID-19 puhangust. Samuti peaksid need erimeetmed hõlmama toetust tootjaorganisatsioonidele ja tootjaorganisatsioonide ühendustele kalandus- ja vesiviljelustoodete ladustamise eest vastavalt määrusele (EÜ) nr 1379/2013[3]. Meetmetega toetatavate tegevuste kulud peaksid olema rahastamiskõlblikud alates 1. veebruarist 2020.

---

1 ELT C , , lk .

2 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrus (EL) nr 508/2014 Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2328/2003, (EÜ) nr 861/2006, (EÜ) nr 1198/2006 ja (EÜ) nr 791/2007 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1255/2011 (ELT L 149, 20.5.2014, lk 1).

3 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1379/2013 kalapüügi- ja vesiviljelustoodete turu ühise korralduse kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1184/2006 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 104/2000 (ELT L 354, 28.12.2013, lk 1).

(3) EMKFi käsutuses olevad, jagatud eelarve täitmise alla kuuluvad vahendid kulukohustuste jaoks tuleks jaotada viisil, mis tagab, et kalandusalase kontrolli, teadusandmete kogumise ja lisakulude hüvitamise jaoks äärepoolseimates piirkondades kehtestatakse kindlaksmääratud summad. Muud jagatud eelarve täitmise alla kuuluvad vahendid peaksid eraldama liikmesriigid vastavalt oma vajadustele.

(4) Võttes arvesse COVID-19 puhangu märkimisväärseid sotsiaal-majanduslikke tagajärgi ja likviidsuse vajadust majanduses, peaks olema võimalik toetada püügitegevuse ajutist peatamist, mis on tingitud COVID-19 puhangu põhjustatud kriisist, maksimaalse kaasrahastamise määraga 75 % rahastamiskõlblikest kuludest.

(5) Kuna COVID-19 puhangu tagajärgedega toimetulekuks on vaja rahalisi vahendeid paindlikult ümber jagada, ei peaks kõnealusest puhangust tingitud püügitegevuse ajutise peatamise toetuse suhtes seadma finantseerimise piirmäära. See ei tohiks piirata kehtivate finantseerimise piirmäärade kohaldamist muudel ajutise peatamise juhtudel. Jätkuvalt tuleks kohaldada kohustust arvestada püügitegevuse ajutiseks peatamiseks antud toetus maha sama laeva eest püügitegevuse alaliseks lõpetamiseks antud toetusest.

(6) Võttes arvesse vajamineva toetuse kiireloomulisust, peaks olema võimalik laiendada lihtsustatud menetluse kohaldamisala, et see hõlmaks rakenduskavadesse tehtavaid muudatusi, mis on seotud erimeetmetega ja nende jaoks vajalike rahaliste vahendite ümberjaotamisega, et tulla toime COVID-19 puhangu tagajärgedega. Lihtsustatud menetlus peaks hõlmama kõiki muudatusi, mis on vajalikud asjaomaste meetmete täielikuks rakendamiseks, sealhulgas nende kehtestamine ja toetuse arvutamiseks kasutatud meetodi kirjeldus.

(7) Kuna tootjaorganisatsioonidel on kriisi ohjamisel oluline roll, tuleks tootmis- ja turustuskavade jaoks ettenähtud toetuse ülemmäära suurendada 12 %-ni turule lastud aastatoodangu keskmisest väärtusest. Samuti peaks liikmesriikidel olema võimalik teha ettemakseid kuni 100 % ulatuses tootjaorganisatsioonidele ettenähtud rahalisest toetusest.

(8) COVID-19 puhangust tingitud kalandus- ja vesiviljelustegevuse äkiliste häirete ning nendest tuleneva ohu tõttu kalandus- ja vesiviljelustoodete turgudele on asjakohane kehtestada mehhanism inimtoiduks ettenähtud kalandus- ja vesiviljelustoodete ladustamiseks. Selle mehhanismi eesmärk on parandada turu stabiilsust, vähendada ohtu, et selliseid tooteid raisatakse või et need suunatakse ümber muuks otstarbeks kui inimtoiduks, ning aidata tulla toime kriisi mõjuga toodetelt saadavale tulule. Kõnealune mehhanism peaks võimaldama kalandus- ja vesiviljelustootjatel kasutada sarnaste liikide jaoks samu säilitamis- või kaitsemeetodeid, et tagada tootjate vahel aus konkurents.

(9) Kuna COVID-19 puhangust tingitud kalandus- ja vesiviljelustoodete nõudlus vähenes järsult ja ulatuslikult, peaks olema võimalik suurendada ladustamisabi rahastamiskõlblikke koguseid kuni 25 %-ni asjaomase tootjaorganisatsiooni poolt müügiks antud asjaomaste toodete aastakogusest.

(10) Selleks et liikmesriigid saaksid kiiresti reageerida COVID-19 puhangu ootamatusele ja prognoosimatusele, peaks neil olema õigus kehtestada oma tootjaorganisatsioonide jaoks ladustamismehhanismi käivitushinnad. Need käivitushinnad tuleks kehtestada selliselt, et säiliks käitajatevaheline aus konkurents.

(11) Võttes arvesse vajamineva toetuse kiireloomulisust, peaks käesolev määrus jõustuma niipea kui võimalik.

(12) Määrusi (EL) nr 1379/2013 ja (EL) nr 508/2014 tuleks seepärast vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EL) nr 508/2014 muudatused

Määrust (EL) nr 508/2014 muudetakse järgmiselt.

1) Artikkel 13 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 13

Eelarvevahendid eelarve täitmisel koostöös liikmesriikidega

1. EMKFist aastateks 2014–2020 võetavate kulukohustuste tarvis olevad rahalised vahendid, mis on eraldatud meetmeteks eelarve täitmise raames koostöös liikmesriikidega, on 5 749 331 600 eurot jooksevhindades kooskõlas II lisas esitatud iga-aastase jaotusega.

2. Lõikes 1 osutatud eelarvevahenditest eraldatakse 580 000 000 eurot artiklis 76 osutatud kontrolli- ja täitemeetmetele.

3. Lõikes 1 osutatud eelarvevahenditest eraldatakse 520 000 000 eurot artiklis 77 osutatud andmekogumismeetmetele.

4. Lõikes 1 osutatud eelarvevahenditest eraldatakse V jaotise V peatüki kohaselt äärepoolseimatele piirkondadele kompensatsiooniks 192 500 000 eurot. See kompensatsioon ei ületa aasta lõikes:

   (a) 6 450 000 eurot Assooride ja Madeira puhul;

   (b) 8 700 000 eurot Kanaari saarte puhul;

   (c) 12 350 000 eurot ELi toimimise lepingu artiklis 349 osutatud Prantsuse äärepoolseimate piirkondade puhul.

5. Liikmesriikidel on võimalus kasutada lõigete 2 ja 3 alusel kättesaadavaid vahendeid vaheldumisi.“

2) Artikli 16 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

„1. Artikli 13 lõikes 1 osutatud liikmesriikide kulukohustusteks saadaolevad vahendid ajavahemikuks 2014–2020, mis on esitatud II lisa tabelis, määratakse kindlaks järgmiste objektiivsete kriteeriumide alusel:“.

3) Artikli 22 lõikele 2 lisatakse punkt e:

„e) rakenduskavade muutmine artikli 33 lõike 1 punktis d, artiklis 35, artikli 44 lõikes 4a, artikli 55 lõike 1 punktis b ning artiklites 57, 66 ja 67 osutatud toetuse, sealhulgas COVID-19 puhangu tagajärgedega toimetuleks ettenähtud rahaliste vahendite ümberjaotamise osas.“

4) Artikli 22 lõiget 3 muudetakse järgmiselt:

„3. Lõiget 2 ei kohaldata artikli 33 lõike 1 punktides a–c, artiklis 34 ja artikli 41 lõikes 2 osutatud toetuse suhtes.“

5) Artikli 25 lõiget 3 muudetakse järgmiselt:

„3. Ilma et see piiraks lõike 5 kohaldamist, ei tohi EMKFi kogu rahaline toetus artikli 33 lõike 1 punktides a–c ja artiklis 34 osutatud meetmetele ning artiklis 41 osutatud

põhi- või lisamootorite asendamiseks või ajakohastamiseks olla suurem järgmisest kahest ülemmäärast:“.

6) Artikli 33 lõikeid 1 ja 2 muudetakse järgmiselt:

„1. EMKF võib toetada püügitegevuse ajutiseks peatamiseks võetavaid meetmeid järgmistel juhtudel:

a) määruse (EL) nr 1380/2013 artiklites 12 ja 13 vastavalt osutatud komisjoni meetmete või liikmesriigi erakorraliste meetmete või nimetatud määruse artiklis 7 osutatud kaitsemeetmete (sealhulgas keeluaegade) rakendamise korral;

b) säästva kalapüügi partnerluslepingute või nende protokollide pikendamata jätmise korral;

c) kui ajutine peatamine on ette nähtud kooskõlas nõukogu määrusega (EÜ) nr 1967/2006 vastu võetud majandamiskavas või määruse (EL) nr 1380/2013 artiklite 9 ja 10 kohaselt vastu võetud mitmeaastases kavas ning kui teaduslike nõuannete põhjal on püügikoormust vaja vähendada selleks, et täita vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 2 lõikele 2 ja artikli 2 lõike 5 punktile a osutatud eesmärgid;

d) kui ajutine peatamine toimub COVID-19 puhangu tagajärjel 1. veebruarist kuni 31. detsembrini 2020, sealhulgas laevade puhul, mis tegutsevad säästva kalapüügi partnerluslepingu alusel.

Erandina määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 65 lõike 9 esimesest lõigust on punkti d alusel toetatavate tegevuste kulud rahastamiskõlblikud alates 1. veebruarist 2020.

2. Lõike 1 punktides a–c osutatud toetust võib anda kõige rohkem kuueks kuuks laeva kohta ajavahemikul 2014–2020. Seda maksimumkestust ei kohaldata kõnealuse lõike punktis d osutatud toetuse puhul.“

7) Artiklit 44 muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse lõige 4a:

„4a. EMKF võib toetada artikli 33 lõike 1 punktis d sätestatud COVID-19 puhangust tingitud püügitegevuse ajutiseks peatamiseks võetavaid meetmeid artiklis 33 sätestatud tingimustel.“;

b) lõiget 5 muudetakse järgmiselt:

„5. Lõigete 1 ja 4a kohaldamisel käsitatakse:

a) artiklite 30, 32, 33, 38, 39, 41 ja 42 viiteid kalalaevadele viidetena ainult sisevetes tegutsevatele laevadele;

b) artikli 38 viiteid merekeskkonnale viidetena keskkonnale, milles tegutsevad sisevetes tegutsevad kalalaevad.“

8) Artikkel 55 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 55

Rahvatervise meetmed

1. EMKFist võib toetada järgmisi hüvituskavasid:

a) hüvitis molluskikasvatajatele nende kasvatatud molluskite kogumise ajutise peatamise eest, kui selline peatamine on rangelt rahvatervise huvides;

b) hüvitis vesiviljelusettevõtjatele COVID-19 puhangu tagajärjel 1. veebruarist kuni 31. detsembrini 2020 toimunud tootmise ajutise peatamise või vähendamise eest.

2. Lõike 1 punkti a kohast toetust võib anda üksnes siis, kui molluskite saastumise tõttu nende kogumise peatamine on tingitud toksiini tootva planktoni vohamisest või biotoksiine sisaldava planktoni olemasolul ning kui:

a) saastatus kestab järjest üle nelja kuu või

b) kogumise peatamise kahjud on üle 25 % asjaomase ettevõtte aastakäibest, arvutatuna selle ettevõtte nende kolme kalendriaasta keskmise käibe alusel, mis eelneb aastale, kui kogumine peatati.

Esimese lõigu punkti b kohaldamisel võivad liikmesriigid kehtestada arvestamiseks erinormid nendele ettevõtetele, mis on tegutsenud alla kolme aasta.

3. Hüvitist võib lõike 1 punkti a alusel maksta maksimaalselt 12 kuu jooksul kogu programmitöö perioodil. Nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel võib kõnealust ajavahemikku pikendada ühel korral kõige rohkem 12 lisakuu võrra kokku maksimaalselt 24 kuuni.

Erandina määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 65 lõike 9 esimesest lõigust on lõike 1 punkti b alusel toetatavate tegevuste kulud rahastamiskõlblikud alates 1. veebruarist 2020.“

9) Artikli 66 lõikeid 3 ja 4 muudetakse järgmiselt:

„3. Käesoleva artikli kohaselt tootjaorganisatsioonile aasta kohta antav toetus ei tohi ületada 12 % kõnealuse tootjaorganisatsiooni poolt turule lastud aastatoodangu keskmisest väärtusest kolme eelneva kalendriaasta jooksul. Hiljuti tunnustatud tootjaorganisatsioonide puhul ei tohi kõnealune toetus ületada 12 % kõnealuse organisatsiooni liikmete poolt turule lastud aastatoodangu keskmisest väärtusest kolme eelneva kalendriaasta jooksul.

4. Kui asjaomane liikmesriik on kiitnud heaks määruse (EL) nr 1379/2013 artikli 28 lõikes 3 osutatud tootmis- ja turustuskava, võib ta teha ettemakse, mis on 50–100 % rahalisest toetusest.“

10) Artikli 67 lõikeid 1 ja 2 muudetakse järgmiselt:

„1. Kui seda on vaja COVID-19 puhangule reageerimiseks, võib EMKF toetada hüvitise maksmist tunnustatud tootjaorganisatsioonidele ja tootjaorganisatsioonide ühendustele, kes ladustavad määruse (EL) nr 1379/2013 II lisas loetletud kalapüügi- või vesiviljelustooteid või määruse (EL) nr 1379/2013 I lisa punktis a loetletud CN-koodi 0302 alla kuuluvaid tooteid, kui neid tooteid ladustatakse kooskõlas määruse (EL) nr 1379/2013 artiklitega 30 ja 31 ning järgmistel tingimustel:

a) ladustamisabi summa ei ületa asjaomaste toodete stabiliseerimiseks ja ladustamiseks vajalike tegevuste tehnilisi ja finantskulusid;

b) ladustamisabi rahastamiskõlblikud kogused ei ületa 25 % tootjaorganisatsiooni poolt müügiks antud asjaomaste toodete aastakogusest;

c) aasta kohta antav rahaline toetus ei ületa 20 % tootjaorganisatsiooni liikmete poolt turule lastud aastatoodangu keskmisest väärtusest ajavahemikus 2017–2019.

Esimese lõigu punkti c kohaldamisel, kui tootjaorganisatsiooni liikmel ei olnud ajavahemikus 2017–2019 turule lastud toodangut, võetakse arvesse sellise liikme esimesel kolmel tootmisaastal turule lastud aastatoodangu keskmist väärtust.

2. Lõikes 1 osutatud toetuse maksmine lõpetatakse 31. detsembriks 2020.

Erandina määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 65 lõike 9 esimesest lõigust on käesoleva artikli alusel toetatavate tegevuste kulud rahastamiskõlblikud alates 1. veebruarist 2020.“

11) Artikli 79 lõige 2 jäetakse välja.

12) Artikli 94 lõike 3 punkti c muudetakse järgmiselt:

„c) 50 % artikli 33 lõike 1 punktides a–c, artiklis 34 ja artikli 41 lõikes 2 osutatud toetusega seotud avaliku sektori rahastamiskõlblikest kuludest;“.

Artikkel 2
Määruse (EL) nr 1379/2013 muudatused

Määrust (EL) nr 1379/2013 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 8 lõikesse 3 lisatakse punkt f:

„f) vesiviljelustoodete ajutise ladustamise korraldamine kooskõlas käesoleva määruse artiklitega 30 ja 31.“

2) Artikkel 30 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 30
Ladustamismehhanism

Kalapüügi- ja vesiviljelussektori tootjaorganisatsioonid võivad saada finantstoetust määruse (EL) nr 1379/2013 II lisas loetletud toodete või I lisa punktis a loetletud CN-koodi 0302 alla kuuluvate toodete ladustamiseks, tingimusel et:

a) määruses (EL) nr 508/2014 sätestatud ladustamisabi tingimused on täidetud;

b) tooted on turule lastud tootjaorganisatsioonide poolt ja neile ei ole artiklis 31 osutatud käivitushinnaga ostjat leitud;

c) tooted vastavad vajaduse korral artikli 33 kohaselt kehtestatud ühistele turustusnormidele ja on inimtoiduks piisavalt kvaliteetsed;

d) tooted stabiliseeritakse või neid töödeldakse ning ladustatakse mahutites või sumpades külmutamise (laeva pardal või maismaal asuvates rajatistes), soolamise, kuivatamise, marineerimise või vajaduse korral keetmise ja pastöriseerimise teel, olenemata sellest, kas sellega kaasneb fileerimine, tükeldamine või asjakohasel juhul pea eemaldamine;

e) vesiviljelustooteid ei ladustata elavana;

f) tooted viiakse hiljem laost uuesti turule inimtoiduks, ja

g) tooted jäävad lattu vähemalt viieks päevaks.“

3) Artiklit 31 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

„Enne iga aasta algust võib iga tootjaorganisatsioon teha ettepaneku artiklis 30 osutatud ladustamismehhanismi käivitushinna kohta määruse (EL) nr 1379/2013 II lisas loetletud toodete või I lisa punktis a loetletud CN-koodi 0302 alla kuuluvate toodete puhul.“;

b) lisatakse lõige 5:

„5. Kui liikmesriik ei ole enne COVID-19 puhangut määranud lõike 4 kohaselt kindlaks käivitushindu, siis peab see liikmesriik viivitamata määrama asjaomased käivitushinnad kindlaks käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 osutatud kriteeriumide alusel. Hinnad tehakse üldsusele kättesaadavaks.“

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
president	*eesistuja*